

22120241

ROMANIAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
ROUMAIN A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
RUMANO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)

Jeudi 10 mai 2012 (matin)

Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

Comentați **unul** dintre următoarele pasaje:

1.

Băi, voi de acolo. Băi ăștia cu webu`, fiți atenți, băi, că nu e de glumă. Știu, vi se par cool toate jucăriile astea, *chat on line*, e-grupuri, gifuri *animate and all that crap*, dar fiți atenți, fraților, că vă jucați cu focul. Până nu demult, eram și eu ca voi, chat în sus, chat în jos, îmi făceam freza prin webcamuri *all day long*.

5 Cunosce pe dinafară poezia: MP3-uri marfă și filme pe de-a moaca, animații flash, vă spun, și eu votam până deunăzi cu mâna pe mouse.

Măi flăcăi, vă sfătuiesc sincer, renunțați la trucurile astea cât mai aveți timp căci computerul e ca lampa lui Alladin, dacă o freci greșit o dată îi sare djinnului muștarul și după aia, pa Alladin. Cum te cheamă, băiețș? Păi, ala-bala-portocala. [...]

10 Webul nu este nici pe departe acea lume democratică ridicată în slavă de cyber-entuziaști. [...] Nu vă faceți iluzii, netul este și el o junglă care urmează imperturbabil legile oricărei *jungle*. [...]

Dar să revin la situl cu pricina. Pe prima pagină scria cam așa: „*Welcome to psychonautica, the first site specialized into mind travels*”, apoi urma o serie de explicații: „Prima viteză psihică este de 10 la puterea 18 biți pe secundă, aproximativ de zece ori capacitatea de procesare a unui creier obișnuit. Ea ți-a permis să ajungi pe acest sit. Nu e mare lucru. Două-trei doze de speed, un păhăruț de votcă, niște reflexe bune și iată-te aici. Numai că de-abia dacă ajungi să depășești a doua viteză psihică, adică 10 la puterea 19 biți pe secundă poți începe să călătorești cu adevărat. Dar pentru asta drogurile nu-ți vor mai folosi la nimic”.

20 „Pentru ca să începi inițierea trebuie să ai o chemare specială pentru asta. Depășirea celei de-a doua viteze psihice nu este pentru vânătorii de recorduri sau de senzații tari, ci doar pentru aceia pentru care călătoriile interioare reprezintă o vocație.”

M-am apucat imediat de treabă. Mîntea mea învăța să se miște din ce în ce mai repede. Puteam acum să văd fără probleme bătăile aripilor unei muște și să disting fiecare notă în cea mai complexă cacofonie sonoră.

25 La început, antrenamentul consta în deprinderea de a gândi fără cuvinte. Odată ce te apropii de a doua viteză psihică gîndirea în cuvinte devine un șir ininteligibil de genul „numaipotsăgîndescpentrucănuștiuundesăpunvirgula”.

30 Îmi comandasem cinci flat screenuri cu ecranele rotunde ca niște hublouri de vapor, izolasem toate ferestrele și în apartament nu mai pătrundea niciun zgomot din exterior. Toți pereții erau dublu capitonați și draperii groase de catifea neagră ecranau lumina complet. Mi-am creat toate condițiile ca să progrez nestingherit.

35 În bezna din camera de lucru, cele cinci monitoare străluceau ca niște bucăți de gheață albăstrui dând încăperii un aer rece și misterios. Și eu, ca un eschimos stînd acolo și pescuind la informații. *You have to fall for it, man.*

Unele imagini îmi erau vag familiare. Am văzut-o pe mama tânără purtând un minijup maron în carouri și zâmbindu-mi din alunița ei a la *Cindy Crawford* în timp ce încerca să mă convingă să merg la grădiniță. Era dimineață, eram amândoi în bucătărie, pe fața de masă de mușama decolorată rămăseseră câteva firimituri de la cornul din care tocmai mușcasem și eu îi explicam că acolo este plin de microbi și o întrebam dacă nu îi este milă să lase un copil între străini. Mama râdea și-mi spunea că de mic dau semne de escroc sentimental. L-am văzut pe tata în curtea bunicilor, reparând lanțul unei biciclete albastre cu vopseaua scorojită. Afară era cald, soarele strălucea printre frunzele de cireș, tata era îmbrăcat doar în pantaloni scurți, stătea pe vine în dreapta bicicletei și spinarea îi strălucea de transpirație. L-am văzut apoi pe bunicul, tânăr, vânzător la ceasornicăria domnului *Weissman*. Cu gesturi calme, bunicul împacheta un ceas de buzunar cu lănișor și capac într-o cutiuță de carton cu pereții de satin roșu. [...]

Da, am aflat tot, am aflat tot ceea ce mintea putea afla. Am epuizat toate imaginile de pe sit. Nu am aflat însă răspunsul. Pe ultima filă scria așa: „Felicitări. Ai atins a doua viteză psihică. Te-ai apropiat foarte mult de a treia viteză psihică, dar din nefericire noi nu știm ce se află dincolo. De acum înainte va trebui să te descurci singur. Nici unul din cei care au trecut acest prag nu s-a mai întors să povestească”.

Paul Doru Mugur, *Psihonautul*, Vol. *Psihonautica*, (2009)

2.

- Năzăriri de suflet nobil. Manoile, cum te plâng!
În poema mea bizară ai pornit cu pasul stâng.
Mi-e să nu îți perzi simțirea dac-ai ști ce se urmează,
Dac-ai vede ca periplu-ți nu-i decât o anabază,
5 Dacă ai afla ca soarta-ți e doar una de papir.
Odiseu cel din vechime nu știa cum că Omir
Ticluse vicleșuguri ce crezu că el scornise
Și că tot el pețitorii la fâmeia lui trimise
Și că el grăia prin gura-i și că nici un fir dâן păru-i
10 Nu clinea făr-ca aedul să nu-l lase.
Adevăru-i.
Te visez, te-aud, te cuget: țeapăn îmi apari acum
Ca dagherotipul morții relevat de-un zeu în scrum.
Pot să fac orice din tine, să te-nalț sau să te nărui,
15 Fiindcă nimeni, niciodată nu-i stapân pe adevăru-i.
Însă cum mi-am pus în minte ca să trec la epopee
Și din moarte foi uitate să desfac o orchidee
(Chiar de-ar fi o nălucire într-un glob de halima)
Și să fac nemuritoare-o dăltuire în halva,
20 Manoile, mergi nainte. Actant palid, ce mai stărui?
Nici un story nu se leagă de nu crezi în adevăru-i.

Mircea Cărtărescu, *Levantul* (1991)